

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 17C/184/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8314209247
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Peter Sivák
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2015:8314209247.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné sudcom Mgr. Petrom Sivákom v právnej veci žalobkyne Z. G., nar. XX.X.XXXX, bytom U. X, XXX XX R., zastúpenej JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom kancelárie Sov. Hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému C., G..M..B.., so sídlom C. XX, XXX XX H., IČO: XX XXX XXX, o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 172,61 € a určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyňi sumu 172,61 eur a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd u r č u j e, že zmluvná podmienka v zmluve uzavretej medzi účastníkmi konania, číslo zmluvy XXXXXXXX, v bode 13 o tej časti poplatku, ktorej zodpovedajú 2/3, zahŕňajúce náklady na vypracovanie, uzatvorenie zmluvy o úvere, spolu so všetkou administratívou s tým spojenou predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku.

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyňi k rukám jej právneho zástupcu trovy právneho zastúpenia vo výške 494,60 eur, a to v lehote do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť na účet Okresného súdu Humenné súdny poplatok za žalobu vo výške 16,50 eur a to v lehote do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobkyňa sa žalobou podanou na súde dňa 29.7.2014 voči žalovanému domáhala vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 172,61 eur a určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky v zmluve uzavretej medzi žalobkyňou a žalovaným č. XXXXXXXX, v bode 13 o tej časti poplatku, ktorej zodpovedajú dve tretiny, zahŕňajúce náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere, spolu so všetkou administratívou s tým spojenou a trov konania. Svoju žalobu žalobkyňa odôvodnila tým, že dňa 12.2.2008 uzavrela so žalovaným zmluvu o úvere č. XXXXXXXX, na základe ktorej jej bol poskytnutý úver vo výške 20.000 Sk (663,88 eur) za poplatok 5.200 Sk (172,61 eur) na dva mesiace. Spolu mala vrátiť žalovanému sumu 25.200 Sk (836,49 eur), a poplatok z predmetného úveru tak predstavoval 156 %. Žalobkyňa uhradila žalovanému podľa jej tvrdení celkovú čiastku 25.200 Sk (836,49 eur). Takýto poplatok predstavuje 2/3iny z predmetného poplatku (104 %). Žalovaný jej neposkytol reálne plnenie za takto poplatok, a preto je podľa ustanovenia § 53 odsek 1 OZ neprijateľný, navyiac je neurčitý predmet administratívneho poplatku. Ďalej žalobkyňa uviedla, že žalovaný jej poskytol za obdobie 12-tich mesiacov päť úverov, pričom išlo o zmluvy, na základe ktorých sa úver mal splatiť v lehote nepresahujúcej tri mesiace alebo maximálne štyrmi splátkami v lehote nepresahujúcej 12 mesiacov. Naliehavý právny záujem odôvodnila tým, že na základe úspešného rozhodnutia o neprijateľnosti zmluvných podmienok si chce uplatniť primerané finančné zadosťučinenie. Poukazovala na skutočnosť, že predmetný úver

je neplatný, odporuje dobrým mravom podľa ustanovenia § 39 OZ, ako i na to, že boli porušené jej spotrebiteľské práva, pretože žalovaný v zmluve neuviedol RPMN. Bezdôvodné obohatenie vyčíslila ako rozdiel medzi jej platbami a výškou úveru, t.j. 172,61 eur (5.200 Sk).

Na pojednávanie vo veci nariadené na deň 31.3.2015 sa nedostavil žalovaný, hoci predvolanie na pojednávanie mu bolo riadne a včas doručené. Žalovaný svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnil podaním doručeným súdu dňa 31.3.2015 elektronicky so zaručeným elektronickým podpisom, pričom súhlasil s prejednaním veci v jeho neprítomnosti. Na základe uvedeného preto súd v zmysle ustanovenia § 101 odsek 2 Občianskeho súdneho poriadku vec prejednal aj bez prítomnosti žalovaného. Žalobkyňa a jej právny zástupca sa pojednávania zúčastnil.

Predmetom tohto konania je zaplataenie sumy 172,61 eur titulom bezdôvodného obohatenia v súlade s ustanovením § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka a určenie absolútnej neplatnosti neprijateľnej zmluvnej podmienky v zmluve č. XXXXXXXX uzavretej medzi účastníkmi tohto konania, v bode 13 o tej časti poplatku, ktorej zodpovedajú dve tretiny, zahŕňajúce náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere, spolu so všetkou administratívou s tým spojenou.

Súd vykonal vo veci dokazovanie oboznámením sa s obsahom žaloby zo dňa 17.7.2014, splnomocnením, zmluvou o úvere č. XXXXXXXX, Všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru, oznámením o splatení úveru zo dňa 4.4.2008, vyjadrenia žalovaného k návrhu zo dňa 13.11.2014, uznesením súdu zo dňa 3.2.2015, výsluchom žalobkyne prostredníctvom jej právneho zástupcu na pojednávaní dňa 31.3.2015 ako i výsluchom samotnej žalobkyne na tomto pojednávaní a s obsahom ďalších v spise pripojených listinných dôkazov a zistil tento skutkový stav:

Dňa 14.2.2008 bola medzi účastníkmi tohto konania uzavretá zmluva o úvere č. 8570267, na základe ktorej bol žalobkyňi poskytnutý úver vo výške 20.000 Sk (663,88 eur), ktorý sa žalobkyňa zaviazala vrátiť žalobcovi zvýšený o príslušný poplatok vo výške 5200 Sk (172,61 eur), t.j. celkovo zaplatiť čiastku 25.200 Sk, a to v dvoch mesačných splátkach po 12.600 Sk počnúc dňom 16.3.2008. Podľa bodu 13 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru, ktoré sú súčasťou predmetnej zmluvy o úvere, poplatok predstavuje dohodnutý úrok a zvyšné dve tretiny zahŕňajú náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou. Podľa tvrdení žalobkyne v žalobe poplatok vo výške 5.200 Sk (172,61 eur) je neplatný, nakoľko je v rozpore s dobrými mravmi pre neho neprimeranosť podľa ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka. Zároveň dojednanie poplatku v bode 13 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru je neprijateľnou zmluvnou podmienkou podľa ustanovenia § 53 odsek 1 Občianskeho zákonníka. Preto sa žalovaný na úkor žalobkyne bezdôvodne obohatil, pokiaľ ide o sumu 172,61 eur podľa ustanovenia § 451 odsek 1 a 2 Občianskeho zákonníka.

Žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe zo dňa 13.11.2014 vzniesol námietku miestnej nepríslušnosti, o ktorej súd právoplatne rozhodol uznesením zo dňa 3.2.2015 č.k. 17C/184/2014-39 tak, že návrh žalovaného na postúpenie veci miestne príslušnému súdu, a to Okresnému súdu Bratislava I zamietol.

Ďalej žalovaný vzniesol námietku premlčania nároku žalobkyne, ktorú odôvodnil tým, že v danej veci k uzatvoreniu zmluvy o úvere č. XXXXXXXX došlo 4.2.2008, preto k odstúpeniu od zmluvy mohlo dôjsť najskôr 5.2.2008, resp. k podaniu určovacej žaloby mohlo dôjsť najskôr 5.2.2008 a právo žalobcu sa premlčalo 5.2.2011, žalobca si však uplatnil právo žalobou podanou 29.7.2014, preto ide o uplatnenie premlčaného práva. Ďalej uviedol, že k bezdôvodnému obohateniu nedošlo a akýkoľvek nárok na jeho vydanie podlieha zákonnej premlčacej dobe. Zmluva podľa neho nemá charakter zmluvy spotrebiteľskej, preto nemusí obsahovať ani údaj RPMN. Zároveň poukazoval na absenciu skutočností rozhodujúcich pre určenie začatie plynutia subjektívnej premlčacej lehoty. Podľa žalovaného sa požadovaný nárok žalobcu stal premlčaný v objektívnej premlčacej lehote dňa 2.4.2011.

Právny zástupca žalobkyne na pojednávaní konanom dňa 31.3.2015 trval na podanej žalobe v celom rozsahu. Uviedol, že námietka premlčania vznesená žalovaným je nedôvodná, pretože počínanie žalovaného tak ako si sám formuluje svoje zmluvy predstavuje úmysel v rámci tejto činnosti smerujúci k bezdôvodnému obohateniu, a teda je treba použiť 10 ročnú objektívnu premlčaciu dobu tak ako to konštatoval aj Krajský súd v Prešove v rozsudku sp.zn. 7Co/84/2011 alebo sp. zn. 3Co/89/2011. Ďalej uviedol, že oznámenie o splatení úveru zo dňa 4.4.2008 preukazuje to, že bola zaplataená celá dlžná čiastka vrátane úrokov. Tým, že Krajský súd v Prešove rozhodol, teda potvrdil rozhodnutie okresného

súdu, ktorý určil podmienku navrhovanú aj v tejto žalobe ako neprijateľnú, nemôže byť takáto zmluvná podmienka priznaná ani v iných súdnych konaniach.

Z výpovede žalovanej na tomto pojednávaní vyplýva, že zmluvu uzatvárala v reštaurácii v Humennom, niekde na Sídlišku III. S pánom R., zástupcom Pohotovosti, s tým, že žiadala o peniaze, tieto jej boli poskytnuté, avšak ešte predtým musela ísť k notárovi podpísať zmenu a následne dostala peniaze a podpísala aj uvedenú zmluvu. Zmluvné podmienky presne nečítala, nebola oboznámená s podmienkami, všetko sa odohralo rýchlo, pretože aj rýchlo potrebovala peniaze. Pôžičku vyplatila tak, že si od Pohotovosti požičala ďalšie peniaze a priamo z nich vyplatila tú pôvodnú.

Podľa ustanovenia § 52 odsek 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o úvere, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa ustanovenia § 52 odsek 3 a 4 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ustanovenia § 4 odsek 2 písmeno j) zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Podľa ustanovenia § 4 odsek 3 zákona o spotrebiteľských úveroch, ak však zmluva s spotrebiteľskom úverom neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa ustanovenia § 53 odsek 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa ustanovenia § 53 odsek 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa ustanovenia § 39 odsek 1 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa pričí dobrým mravom.

Podľa ustanovenia § 451 odsek 1 a 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa ustanovenia § 107 odsek 1 a 2 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

Podľa ustanovenia § 153 odsek 3 Občianskeho súdneho poriadku, súd môže v rozsudku, ktorý sa týka sporu zo spotrebiteľskej zmluvy, aj bez návrhu vysloviť, že určitá podmienka používaná v spotrebiteľských zmluvách dodávateľom je neprijateľná; v takom prípade súd uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dojednané v spotrebiteľskej zmluve.

Podľa ustanovenia § 80 písmeno c) Občianskeho súdneho poriadku, návrhom na začatie konania možno uplatniť, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem.

Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi účastníkmi tohto konania bol založený záväzkový vzťah, a to na základe zmluvy o úvere č. XXXXXXXX zo dňa 14.2.2008. Zo žalobkyňou predložených listinných dôkazov nepochybne vyplýva, že jej bola poskytnutá finančná čiastka v zmysle tejto zmluvy o úvere, ktorú mala splatiť v dvoch splátkach spolu vo výške 25.200 Sk (836,49 eur), a ktorú aj žalovanému uhradila, čoho dôkazom je samotné potvrdenie vystavené žalovaným dňa 4.4.2008 ako „Oznámenie o splatení úveru“, z ktorého je zrejmé, že žalobkyňa uhradila dlžnú sumu v plnej výške dňa 2.4.2008.

V súlade s ustanovením § 52 odsek 1 Občianskeho zákonníka sa za spotrebiteľskú zmluvu považuje každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. V danom prípade je nesporné, a to vzhľadom na povahu účastníkov tejto zmluvy, že predmetný zmluvný vzťah je vzťahom spotrebiteľským, keďže žalovaný ako dodávateľ pri uzatváraní zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a uzavrel predmetnú zmluvu so žalobkyňou, ktorá je fyzickou osobou - nepodnikateľom (žalobkyňa je označená identifikačnými znakmi typickými pre fyzické osoby - nepodnikateľov, t.j. menom, priezviskom, bydliskom, rodným číslom). Zo žiadneho dôkazu nevyplýva, žeby sa jednalo o poskytnutie úverových prostriedkov žalobkyňi, či už na podnikanie, povolanie alebo jej zamestnanie. Zároveň súd uvádza, že uvedený zmluvný vzťah je treba posudzovať i podľa zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1966 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), a to bez ohľadu na tú skutočnosť, že žalobkyňa sa zaviazala splatiť úver dvomi mesačnými splátkami v lehote nepresahujúcej dvanásť mesiacov, pretože žalovaný poskytol žalobkyňi za obdobie 12 mesiacov 5 úverov, pričom išlo o zmluvy, v zmysle ktorých sa úver mal splatiť v lehote nepresahujúcej tri mesiace alebo maximálne štyrmi splátkami v lehote nepresahujúcej 12 mesiacov, čím žalovaný účelovo obchádzal ustanovenia chrániace spotrebiteľov využitím formálnej dohody podľa ustanovenia § 1 odsek 2 písmeno f) zákona o spotrebiteľských úveroch. V zmysle uvedeného je preto nevyhnutné spotrebiteľovi garantovať ochranu i v režime spotrebiteľských úverov, a to s prihliadnutím na ustanovenie § 54 odsek 2 Občianskeho zákonníka (uvedený názor vyplýva i z uznesenia Krajského súdu v Prešove zo dňa 8.12.2011 sp.zn. 16Co/71/2011).

Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom s dôverou bez možnosti individuálne ovplyvniť zmluvné podmienky. Spotrebiteľské zmluvy uzatvárajú dodávatelia s veľkým počtom zákazníkov s tým, že dodávateľ vopred určuje v návrhu obsah zmlúv a spotrebiteľ nemá možnosť žiadnym spôsobom zmeniť ich obsah, môže návrh len prijať alebo odmietnuť.

Súd uvádza, že na základe zmluvy o úvere č. XXXXXXXX zo dňa 14.2.2008 bol žalobkyňi poskytnutý úver vo výške 20.000 Sk (663,88 eur) za poplatok 5.200 Sk (172,61 eur), pričom žalobkyňa sa zaviazala vrátiť úver zvýšený o poplatok v dvoch mesačných splátkach. V prejednávanej veci sa javí táto zmluva o úvere ako zmluva, ktorá by mala podliehať úprave zmlúv o spotrebiteľských úveroch, pričom poplatok za poskytnutie úveru predstavuje 26 % za obdobie dvoch mesiacov, čo predstavuje 156 % ročne. Preto pri takýchto zmluvách je namieste skúmať, či predmetný právny úkon nie je právnym úkonom, pri ktorom sa regulácia ohľadom neuvedenia „RPMN“ obchádza, a teda tento právny úkon by bol v konečnom dôsledku neplatný aj pre obchádzanie zákona (§ 39 Občianskeho zákonníka). V zmysle vyššie uvedeného preto súd má za to, že uvedený spotrebiteľský úver je treba považovať za bezúročný a bez poplatkov. Navyše poplatok v tejto výške súd považuje pre jeho výšku za rozporný s dobrými mravmi.

V súlade s judikatúrou a zákonom, sa za odplatu úveru považujú nielen dohodnuté úroky ako odmena, ale aj akákoľvek platba zo strany spotrebiteľa žalovanému, bez ohľadu, či ju tento v zmluve alebo podmienkach označí, napr. ako poplatok, náklady za vypracovanie, na administratívu a podobne.

Dobrymi mravmi sa v súdnej praxi považuje súbor spoločenských, kultúrnych a mravných pravidiel správania, ktoré sú v súlade so všeobecne uznávanými vzťahmi medzi ľuďmi a mravnými princípmi spoločenského zriadenia, ktorý v historickom vývoji osvedčil istú nemennosť a vystihujúcu podstatné historické tendencie, ktoré sú zdieľané rozhodujúcou časťou spoločnosti a majú povahu základných noriem. Neprimerane dohodnuté úroky, či celková odplata za úver sú v rozpore s pravidlami správania sa, a teda aj s dobrými mravmi a ide o absolútne neplatný právny úkon podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Obdobne právne už súdy rozhodovali, a to napríklad rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.

zn. 6C/126/2012 zo 7.5.2013, rozhodnutie NS SR sp. zn. 1MCdo/1/2009 z 31.7.2009, rozhodnutie sp. zn. 5Cdo/26/2011 z 26.4.2012, rozhodnutie NS ČR sp. zn. 21Cdo/1484/04 z 15.12.2004, rozhodnutie KS v Prešove sp. zn. 3Co/3/2011 z 12.10.2011, 3Co/67/2012 z 24.10.2012.

Pokiaľ ide o zmluvnú podmienku v bode 13 Všeobecných zmluvných podmienok, a to tej časti, ktorá sa týka poplatku, ktorému zodpovedajú 2/3, zahŕňajúce náklady na vypracovanie, uzatvorenie zmluvy o úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou v súlade s ustanovením § 53 odsek 1 Občianskeho zákonníka súd túto považuje za neprijateľnú, nakoľko ide o ustanovenie spôsobujúce značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, ktoré spočíva v neprimerane vysokej výške poplatku 17,32 % za obdobie dvoch mesiacov, t.j. 103,92 % ročne, pričom pre porovnanie banky dojednávajú obdobný poplatok za spracovanie zmluvy len vo výške 1 % alebo 2 % z výšky úveru. Navyše takýto neprimerane vysoký poplatok sa považuje všeobecne za rozporný s dobrými mravmi. Zároveň zo strany žalobkyne je daný naliehavý právny záujem na určení neprijateľnosti tejto zmluvnej podmienky tejto zmluvy, a to z dôvodu právnej istoty o skutočnej výške dlhu i z dôvodu možného uplatnenia si primeraného finančného zadosťučinenia.

Keďže súd mal vykonaným dokazovaním za preukázané, že na strane žalovaného vzniklo bezdôvodné obohatenie, musí ho žalovaný vydať žalobkyni. Výška bezdôvodného obohatenia je totožná s výškou poplatku za poskytnutý úver, t.j. v sume 172,61 eur. Žalovaný však vzniesol námietku premlčania tohto nároku žalobkyne, pričom poukazoval na uplynutie dvojročnej premlčacej doby, ktorá podľa neho uplynula dňa 2.4.2011. Vo vzťahu k tejto námietke žalovaného súd uvádza, že pri práve na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia plynie jednak subjektívna dvojročná premlčacia doba plynúca odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil, a objektívna trojročná premlčacia doba plynúca odo dňa, keď došlo k bezdôvodnému obohateniu, resp. desaťročná pri úmyselnom bezdôvodnom obohatení. V danom prípade je však podľa názoru súdu objektívna premlčacia doba desaťročná, pretože bezdôvodné obohatenie žalovaného súd považuje za úmyselné. Žalovaný má v predmete činnosti ako nebankový subjekt dlhodobé poskytovanie úverov a jeho povinnosťou bolo poznať a dodržiavať právne predpisy vzťahujúce sa na poskytovanie úverov. Preto ak žalovaný použil neprijateľnú zmluvnú podmienku a obchádzal zákon o spotrebiteľských úveroch neuvedením ročnej percentuálnej miery nákladov v zmluve o úvere odvolávajúc sa na ustanovenie § 1 odsek 2 písmeno f) zákona o spotrebiteľských úveroch, toto jeho konanie sa nedá hodnotiť inak ako úmyselné konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia bez právneho dôvodu. V zmysle vyššie uvedeného tak právo žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia nie je premlčané, a to vzhľadom na zaplatenie sumy 172,61 eur žalobkyňou žalovanému dňa 2.4.2008 a žalobu, ktorá bola na súde podaná dňa 29.7.2014. Obdobne premlčanie posúdil napr. aj Okresný súd Svidník v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Prešove v rozsudku sp.zn. 2C/79/2010-260 zo dňa 23.10.2013 a Okresný súd Humenné v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Prešove v rozsudku sp.zn. 21C/123/2014 zo dňa 8.10.2014.

Na základe uvedeného, preto súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 127,61 eur titulom bezdôvodného obohatenia a určil, že neprijateľnosť zmluvnej podmienky tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

O trovách konania rozhodol súd v zmysle ustanovenia § 142 odsek 1 v spojení s § 151 odsek 1 Občianskeho súdneho poriadku. Žalobkyňa mala v tomto konaní plný úspech, preto má právo na náhradu účelne vynaložených trov na uplatnenie svojho práva. Trovy konania žalobkyne pozostávajú z trov jej právneho zastúpenia za poskytnutie právnej služby advokátom štyroch úkonov právnej služby (1. Príprava a prevzatie zastúpenia, 2. Písomné podanie na súd - žaloba, 3. Účasť na pojednávaní dňa 19.12.2014 4. Účasť na pojednávaní dňa 31.3.2015), pričom základná sadzba tarifnej odmeny bola určená podľa ustanovenia § 13 odsek 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“), a to ako tarifná odmena vo výške 67,96 eur určená ako 1/13 výpočtového základu podľa ust. § 11 odsek 1 písm. a) vyhlášky z hodnoty veci, ktorú nie je možné vyjadriť v peniazoch, t.j. 61,87 eur zvýšenej o 1/3 odmeny, ktorá by právnenému zástupcovi patrila v ostatnej veci, t.j. 1/3 zo sumy 18,26 eur z hodnoty predmetu sporu 172,61 eur a za pojednávanie dňa 31.3.2015 za úkon právnej služby vo výške 70,63 eur z dôvodu nového výpočtového základu 64,54 eur (1/13 výpočtového základu). Ďalej trovy právneho zastúpenia pozostávajú z paušálnej náhrady výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné podľa ustanovenia § 16 odsek 3 vyhlášky za štyri úkony právnej služby,

príčom odmena vrátane paušálnych náhrad sa zvyšuje o daň z pridanej hodnoty, keďže právny zástupca navrhovateľa preukázal, že je jej platiteľom. Za tri úkony právnej služby patrí právnenému zástupcovi odmena v plnej výške, avšak za úkon právnej služby účasť na pojednávaní dňa 19.12.2014 iba vo výške 1, pretože pojednávanie bolo odročené. Trovy právneho zastúpenia predstavujú na odmene za 4 úkony právnej služby sumu 223,54 eur (2x 67,96 eur + 1x16,99 eur + 1x70,63 eur) a na paušálnych náhradách sumu 32,51 eur (3x 8,04 eur + 1x8,39 eur).

Trovy právneho zastúpenia ďalej pozostávajú v zmysle ustanovenia § 15 odsek 1 vyhlášky z náhrady cestovného na trase Svidník - Humenné a späť t.j. 2 x 71 km (142 km) osobným automobilom značky Škoda Fábria s evidenčným číslom C. XXX H. pri priemernej spotrebe 5,0 l/100 km. Za cestu na pojednávanie dňa 19.12.2014 pri cene pohonných hmôt 1,454 eur/1 l (z predloženého dokladu o kúpe PHM dňa 1.12.2014) a paušálnej náhrade 0,183 eur/1 km (v zmysle ustanovenia § 1 opatrenia Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky číslo 632/2008 Z.z.) má žalobca právo na náhradu cestovného vo výške 36,30 eur (cestovné vo výške 10,32 eur + paušálna náhrada vo výške 25,99 eur). Súd uvádza, že pri rozhodovaní o náhrade cestovného vychádzal z kombinovanej spotreby uvedenej v technickom preukaze, a to 5,0 l/100 km, pričom právny zástupca žalobcu pri výpočte cestovného nesprávne vychádzal zo spotreby paliva v meste 5,2 l/100 km, a z uvedeného dôvodu mu bola priznaná náhrada cestovného iba v sume 36,30 eur. Následne za cestu na pojednávanie dňa 31.3.2015 pri cene pohonných hmôt 1,374 eur/1 l (z predloženého dokladu o kúpe PHM dňa 23.3.2015) a paušálnej náhrade 0,183 eur/1 km (v zmysle ustanovenia § 1 opatrenia Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky číslo 632/2008 Z.z.) má žalobca právo na náhradu cestovného vo výške 35,75 eur (cestovné vo výške 9,76 eur + paušálna náhrada vo výške 25,99 eur), z ktorej si právny zástupca žalobkyne uplatnil len 1/2, t.j. sumu 17,87 eur.

Ďalej trovy právneho zastúpenia navrhovateľa pozostávajú z náhrady za stratu času vo výške 1/60 výpočtového základu za každú aj začatú polhodinu v zmysle ustanovenia § 17 odsek 1 citovanej vyhlášky za 2x5 polhodín za cestu na pojednávanie dňa 19.12.2014 a dňa 31.3.2015 na trase 1 x Svidník - Humenné a späť (výpočtovým základom je priemerná mesačná mzda zamestnanca hospodárstva SR za prvý polrok predchádzajúceho kalendárneho roka, t.j. za 1.polrok roku 2013; 1/60 - 13,40 Eur a za prvý polrok roku 2014; 1/60 vo výške 13,98 eur). Právny zástupca žalobkyne si za pojednávanie dňa 31.3.2015 uplatnil náhradu za stratu času vo výške 1. Súd tak priznal právnenému zástupcovi žalobkyne náhradu za stratu času vo výške 101,95 eur (67 eur + 34,95 eur).

Odmena vrátane paušálnych náhrad sa zvyšuje o 20 % DPH, pretože právny zástupca žalobkyne preukázal, že je jej platiteľom. Spolu trovy právneho zastúpenia predstavuje sumu 494,60 eur.

Keďže žalobkyňa je oslobodená od súdnych poplatkov podľa ustanovenia § 4 odsek 2 písmeno za) zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov vznp., súd preto uložil žalovanému v súlade s ustanovením § 2 odsek 2 zákona o súdnych poplatkoch povinnosť zaplatiť na účet Okresného súdu Humenné súdny poplatok vo výške 16,50 €, a to tak ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Prešove, prostredníctvom tunajšieho súdu.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 odsek 3 Občianskeho súdneho poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona číslo 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) v znení neskorších predpisov.